DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXI. ZATURDAG den 21sten JANUARY 1843. N. 3.

IETS OVER HET EILAND MADEIRA.

Het Eiland *Madeira*, (*) hetwelk in de maand Juny des jaars 1419, door twee Portugesche zee-lieden, JOAS GONZALVAZ ZARVO, en TRISTRAM VAZ TAXEIRA ontdekt werd, vormt een onregelmatig, langwerpig vierkant, welks grootste lengte van het Oosten naar het Westen ongeveer vyftien, de grootste breedte van het Zuiden naar het Noorden ongeveer vier geographische mylen bedraagt. Het bekwaam deszelfs naam ter oorzake de eerste ontdekkers hetzelve geheel met digte bosschen bedekt vonden, en *madeira* in het Portugeesch *hout* beteekent. Thans zyn die bosschen, voornamelyk aan de Zuidkust, door de bebouwing, zeer gedund geworden, waardoor dan ook de inwoners dikwyls uit scherts zeggen, men kon hetzelve eerder *Ilha de pedra*, dan *Ilha de madeira* noemen.

De stad op dit Eiland heet *Funchal.*—De meestal kleine witte huizen der stad strekken zich amphitheaters-gewyze aan de achter haar liggende bergen, welke met nette landhuizen en wyngaarden bedekt zyn, opwaarts uit: hier en daar verheft zich een kokos-palm of een pisang, en in den achtergrond ziet men den zeker zes duizend voet hoogen *Pico ruivo*, den hoogsten berg van het Eiland, wiens kruin steeds in wolken gehuld is.

Het Eiland is over het geheel bergachtig; zelfs in de stad zyn er weinig effene straten, en men mag uitgaan, waar men wil, zoo moet men klimmen.

Het klimaat van het Eiland is voorzeker een der aangenaamsten; weshalve ook jaarlyks in den herfst de teringachtige *Engelschen* hier heen komen, om hun leven nog voor een paar weken of maanden te verlengen; want gewoonlyk worden zy door de Artsen niet eerder hier heen gezonden, dan wanneer er geene hoop tot genezing meer overig is, en vele zyn reeds op de reis derwaarts gestorven. In den winter, namelyk in de maanden October, November en December, daalt de Thermometer zelden onder 12o. *Réaumur*, uitgenomen op de bergen in het noordelyke deel des Eilands, alwaar het somwylen sneeuwt; de sneeuw echter nooit langer dan één of twee dagen blyft liggen. In de maanden July en Augustus gaat de warmte gewoonlyk den 28sten graad niet te boven; eene uitzondering maakte de zomer van het jaar 1827, als wanneer de Thermometer in de schaduw tot 30 graden steeg. De stad is het warmste gedeelte van het Eiland, en de Temperatuur is hier altyd 8—10 graden hooger, dan in het noordelyk gedeelte.—Regen is, in den zomer, uiterst zeldzaam, en er verloopen dikwyls vier tot vyf maanden, zonder dat er een droppel valt; alles moest derhalve verdroopen, zoo wanneer het aardryk niet des nachts door den sterken daauw verfrischt werd. In den winter stroomt echter dan ook het water dikwyls drie, vier dagen lang, zonder ophou den, in zulke hoeveelheid naar beneden, dat alles in een half uur overstroomd is; en in een dal, alwaar men gisteren nog droogvoets ging, bruist heden een geweldige stroom, welke boomen en rotsen met zich mede voert. In het jaar 1803, den 10den October, werd door zulk eenen vreesselyken waterstroom een gedeelte der stad en de oudste kerk, *Nossa Senhora de Calhao* genaamd, welke de eerste ontdekker ZARGO gebouwd had, weggerukt, en nog tegenwoordig viert men jaarlyks dezen dag in de kerken.

Het hoofd-product van het Eiland is de wyn, welks eerste druiven (wynstokken) van het Eiland *Kreta* hierhenen zouden overgebragt zyn. Naarmate van den grond en ligging des oords, geeft het zeer vele soorten van druiven, de besten zyn: *Malvasia, Sercial* en *Tinta;* den eersten levert den kostbaarsten wyn, welke in *Engeland* onder den naam van *Malmsey* bekend is; dan volgen *Bastardo, Bual, Negra Molle* en *Verdelho*, en hierop volgen de geringere soorten *Babora, Alicante, Negrinha, Listram, Ferral* en *Muscatel.*—Deze laatste soorten worden, onder elkander vermengd, geperst; *Malvasia Sercial* en *Tinta* echter ieder voor zich byzonder, en slechts datgene wordt tot wyn genomen, wat by het eerste persen uitloopt. De andere soorten worden nog ten tweedenmale geperst, en ten laatste op de massa, welke terug blyft, water gegoten, dezelve met de voeten door elkander getreden, en ten derdemale der pers onderworpen. Dit laatste vocht, hetwelk *Agua pè*, (voet-water), genoemd wordt, is doorgaans de eenige drank der landlieden. Alle *Madeira-wynen* zien er in den beginne rood uit; eerst na verloop van twee of drie jaren verliezen zy deze kleur en worden telkens geler.

Om den wyn te verbeteren legt men de vaten dikwyls jaren lang in de zon: zoo ligt altoosdurend in de nabyheid der stad, aan het strand, alwaar de grootste hitte is, eene groote menigte derzelve. Vele eigenaars leggen denzelven ook, om deze verbetering spoediger te bewerken, in byzondere daartoe ingerigte, heet gemaakte gewelven, *Stufas* genaamd; doch wordt een op deze wyze bereidde wyn niet voor zoo goed gehouden, en de fyne kenners proeven het dadelyk, of hy in de zon of in eene *Stufa* gelegen heeft. Ook doet men hem op schepen, welke naar *Oost Indiën* gaan, en laat hem dikwyls die reis een paar maal doen. Het gezochtste en duurste was de wyn in de jaren 1806 tot 1818.—In het jaar 1813 werden alleen 22,314 pypen uitgevoerd, en de beste kostte toenmaals vier honderd- tot vyf honderd Spaansche daalders; in het jaar 1826 daarentegen werden er slechts tien duizend verzonden, en dezelfde wyn voor honderd en vyftig Spaansche daalders verkocht.

Behalve *Batatas, Yams* en aardappelen, welke de voornaamste voedsels der landlieden zyn, bouwt men ook onze groenten: dezelve zyn echter veel slechter en harder by ons. Evenzoo heeft ook het ooft, als appelen, peren, pruimen, kersen, enz. op verre na niet dien aangenamen smaak, dan het onze; echter geeft men zich ook niet de moeite het te veredelen, maar laat het alles over aan de natuur. Daarentegen kan men zich aan china's-appelen en aan de *bananas*, de vruchten van den *pisangboom*, laven. Suiker en koffy worden ook gebouwd, doch niet genoeg voor het benoodigde.

Van verscheurende of vergiftige dieren, de gewoonlyke plaag van warme landen, is *Madeira* geheel vry; op het geheele Eiland is geen eenige slang, en het eenige wild viervoetige dier is het konyntje, dat veel gegeten wordt.

De inwoners zyn oorspronkelyk alle *Portugezen*, welke zich van tyd tot tyd hier neder gezet hebben; zy zyn meest van middelbare statuur, doch eerder groot dan klein, sterk gebouwd en van eene bruin-gele gelaats-kleur. Onder de vrouwen vindt men somwylen regt interessante physiognomiën, vooral schoone oogen; alleenlyk, even als in alle zuidelyke landen, verouderen zy zeer spoedig, en worden dan hatelyk.

De stad *Funchal*, de eenige op het Eiland, heeft omtrent twintig duizend inwoners, en zou haren naam ontleend hebben van het Portugesche woord *Funcho*, hetwelk venkel beduid, dewelke om de stad in menigte wast. De huizen, weinige uitgezonderd, zyn niet hooger dan twee verdiepingen, en vele bestaan er slechts uit ééne.—*Overgenomen.*

(*) Het Eiland *Madeira*, of (zoo als het gewoonlyk genoemd wordt) *Madera*, is gelegen in den Atlantischen of Westerschen Oceaan, naar de zyde van *Afrika*, ten westen van *Barbarye*, alwaar het Keizerryk van *Marokko* gelegen is; ten zuiden der *Canarische Eilanden;* hetzelfde eiland, hetwelk PLINIUS noemt: *Cerne Atlantica.* Sommigen noemen het de *Koningin der Eilanden*, ter oorzake van deszelfs vruchtbaarheid en schoonheid. Men meent, dat de Ouden het gekend hebben onder den naam van het Eiland van *Juno* en van *Autolala.* Hetzelve is overvloeijende van suikerriet, honig en korengewas. De wyngaarden brengen daar druiven voort, den besten wyn der wereld uitleverende; men vindt daar trossen van omtrent twee voeten lang. (Zie, onder anderen VAN HOOGSTRATEN, *Groot Algemeen Woordenboek, 7de Deel, bladz.* 13, *artikel: Madera.*)

Een eekhoorn zat in een' notenboom.—Iemand, die het diertje gadesloeg, zag, hoe het de noten in beide zyne klaauwtjes tegen elkander afwoog, om uit het gewigt te oordeelen, welke goed waren: die, welke het te ligt bevond, liet het vallen, en hield dit zoo lang vol, tot dat er een hoopje noten aan den voet des booms byeenlag.—Dit onderzocht men naderhand; en zie, het bestond geheel en al uit doove noten.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 January 1843.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 28 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 19¼ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde tot het bakken van brood voor het Garnizoen, enz. eene hoeveelheid van meer of min *Zes duizend ponden tarwe meel*, gaaf en goed, leverbaar in het Magazyn, zoo zal aan den voordeeligsten inschryver voor het Gouvernement, die leverancie worden verleend.

De biljetten van inschryving zullen op Maandag, den 23 dezer, tot des voormiddags te elf ure, ter Administratie van Financien worden aangenomen.

Curaçao den 20 January 1843.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende maakt hierby bekend, dat hy van voornemen is de volgende slaven naar Suriname te vervoeren, als:

Een neger jongen genaamd DIOSENE, zoon van ANSELIE.

Een dito FRANCISCO, zoon van ANNA.

Curaçao den 20 January 1843.
J. A. DE HASETH.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
JANUARY 1843.

E. K. Zondag den 8 te 3 u. 39 m. 's morgens.
V. M. Maandag den 16 te 3 u. 55 m. 's namiddags.
L. K. Zondag den 22 te 8 u. 29 m. 's avonds.
N. M. Zondag den 29 te 7 u. 29 m. 's avonds.

☞ Verledene week hebben wy abusivelyk de passagiers, aangekomen met de ELISABETH MARIA, opgegeven; het moet zyn: de Heer JOHANNES VAN HESTEREN, Student en de Heer BERNARDUS HENDRIKUS JOSEPHUS HUYSKE, Onderwyzer.

Opgaaf der gevallene regens gedurende het jaar 1842, volgens gehoudene aanteekening by de directie der Zoutpannen in het Rifwater:—

In January	0,1,3.
„ February	0,1,6.
„ Maart	0,0,5.
„ April	0,3,3.
„ Mei	0,0,8.
„ Juny	0,4,3.
„ July	0,1,0.
„ Augustus	0,1,0.
„ September	0,3,2.
„ October	0,1,4.
„ November	0,5,9.
„ December	0,5,1.
	El 0,2,9,4.

322 strepen minder dan in 1841, volgens de aanteekening gehouden op het Militaire Hospitaal.

Op de plantagie Savonet, ingevolge de gehoudene aanteekeningen van den Heer M. E. VAN DER DYS:—

In January	0,1,5.
„ February	0,0,0.
„ Maart	0,0,5.
„ April	0,0,0.
„ Mei	0,0,0.
„ Juny	0,6,0.
„ July	0,0,0.
„ Augustus	0,0,0.
„ September	0,2,5.
„ October	0,6,0.
„ November	0,6,0.
„ December	0,2,5.
	El 0,2,5,0.

40 strepen minder dan in 1841 en 395 strepen minder dan in 1840.

ROTTERDAM, 17 *Oct.* Eergisteren, de bepaalde dag, op welken HH. KK. HH. de Erfgroothertog en Erfgroothertogin van Saksen-Weimar-Eisenach zich aan de haven van 's Ryks werf alhier zouden inschepen, was alles op de werf in tyds tot de ontvangst ingerigt, zoo door het hyschen van vlaggen als andere toebereidselen.—Aan den ingang posteerde zich een sterk detachement mariniers, zoo wel tot handhaving der orde als om de militaire honneurs te bewyzen. Vóór elf ure plaatste zich het corps muzykanten der schuttery by de haven; inmiddels waren de hoofdofficieren en een groot gedeelte der heeren officieren van de schuttery, benevens een aantal heeren en dames, op de werf toegelaten.

Aan het einde der haven lag de nederlandsche stoomboot *Ludwig*, die tot het doen der reis tot Maintz bestemd en door de zorgen van den kapitein luitenant ter zee *van Franck*, equipagemeester, als zynde daarmede mondeling door Z. M. den Koning belast geworden, ingerigt was, naardien Zr. Ms. stoomjagt DE LEEUW, uit hoofde van den lagen stand der rivieren, tot genoemd einde niet gebezigd kon worden.

Omstreeks elf ure kwam, omringd van de eerewacht te paard, die het van de Zwetheul af begeleid had, het met vier paarden bespannen rytuig, waarin HH. KK. HH. de Erfgroothertog en Erfgroothertogin, prins *Alexander* en prins *Hendrik* der Nederlanden gezeten waren, onder het gejuich van het in orde geschaarde werkvolk, de werf opryden, gevolgd van een tweede rytuig, in hetwelk zich Z. K. H. de Prins van Oranje bevond.

De Vorstelyke Personen stapten aan het einde der werf uit hunne rytuigen en werden aldaar ontvangen door Zyne Excellentie den directeur-generaal van marine *Ryk*, den directeur der marine *Ver-Heull*, den kapitein luitenant ter zee equipagemeester *van Franck*, de hoofdbeambten van 's Ryks werf, den Kolonel Commandant van het corps mariniers en andere voorname personen. H. K. H. de Erfgroothertogin betuigde, op eene zeer waardige en allerminzaamste wyze, den weled. geb. heer *M. A. F. W. Hoffman*, commandant van de eerewacht, hoe gevoelig H. K. H. was voor de haar bewezen eer.

Voorafgegaan door Zyne Excellentie den Directeur-Generaal der Marine, den directeur der marine *Ver-Heull* en den kapitein luitenant ter zee equipagemeester *van Franck*, begaf zich H. K. H. de Erfgroothertogin, aan den arm van Z. K. H. den Prins van Oranje, en gevolgd door de andere Koninklyke Prinsen, naar het havenhoofd, waar de stoomboot *Ludwig* lag, onder het spelen der volksliederen door de muzyk der schuttery, het bulderen van het geschut der op stroom liggende en geheel met vlaggen bedekte oorlogsbrik PEGASUS, en het wuiven met zakdoeken en hoeden van het groot aantal heeren en dames, langs het andere havenhoofd geschaard.

Alvorens het jeugdig Vorstelyk Paar zich inscheepte had een alleraandoenlykst tooneel plaats. H. K. H. de Erfgroothertogin wenschte nog eenige letteren, een laatst *vaarwel* aan Hare Koninklyke Ouders te schryven, en verzocht Z. Exc. den directeur-generaal der marine *Ryk*, dit op Z. Exc. hoed te mogen doen. Aan boord der stoomboot, meende men, ware zulks gemakkelyker. „Neen (zeide de diep ontroerde Vorstin), ik moet op den vaderlandschen bodem het laatst *vaarwel* schryven." Na eenige woorden geschreven en die Z. K. H. den Prins van Oranje overgereikt te hebben, viel de waardige en beminnelyke Vorstin Hoogstderzelver geliefde en diepontroerde Broeders snikkende om den hals en vermengde hare tranen met de hunne. Alle omstanders, door zulke warme blyken van onderlinge liefde getroffen, aanschouwden met ontblootte hoofden en betraande wangen, in eerbiedige stilte, dit verheven tafereel.

Eindelyk hadden de beklemde harten lucht gevonden, en de herhaalde kreten van *vaarwel! vaarwel!* door de groote menigte van getuigen van dit aandoenlyk afscheid aan de Vorstelyke Personen toegeroepen, deed de lucht weêrgalmen. De jeugdige Vorstin rukte zich uit de armen harer Doorluchtige Broeders, en werd door den heer directeur der marine *Ver-Huel*, na eene eerbiedige en tevens hartelyke toespraak, op de stoomboot, waar het geheel gevolg zich reeds bevond, en verder door Zyne Excellentie den directeur-generaal der marine *Ryk* geleid. Aldaar had nog een laatst *vaarwel!* plaats. Het vertrek der stoomboot noodzakelyk wordende, riep de diep ontroerde Vorstin nogmaals Hoogstderzelver Broeders toe: „*God zegene u allen!*" en voegde nog daarby het *vaarwel!* aan hare Ouders en aan een aantal personen, wier namen Hoogstdezelve opnoemde.

De stoomboot stak af, onder het herhaald *vaarwel!* der ontroerige menigte, dat door de Vorstin met het wuiven der zakdoek beantwoord werd, zoo lang het van de boot gezien kon worden. Ook Z. K. H. de Erfgroothertog betoonde zich gevoelig voor de blyken der aan den dag gelegde belangstelling.

Alvorens met Hoogstdeszelfs Broeders, naar de residentie terug te keeren, betuigde Z. K. H. de Prins van Oranje den heer directeur der marine *Ver-Heull* de hoogste tevredenheid over de goede orde en het verdere dezer plegtigheid.

PARYS.—De Kamer der pairs bestaat tegenwoordig uit: pairs, benoemd van 1814 tot 1830 door de restauratie, 108; benoemd sedert 1830 door 20 Koninklyke ordonnantien tot den 25 December 1841, 190; prinsen van den bloede (van regtswege aanspraak op den pairsstand hebbende) 8, totaal 306.

— De *Gazette de France* maakt eene vergelyking tusschen de jaren 1740 en 1840, en betoogt daarin hoe Rusland en Engeland in dien tyd zich hebben uitgebreid, zoowel in Europa als in andere werelddeelen, en Frankryk daarentegen in dien tyd is teruggegaan.

—In een verslag wordt aangetoond, dat de uitvoer der Bordeaux-wynen, die vóór 1790 jaarlyks honderd duizend vaten bedroeg, thans op het vierde dier hoeveelheid gezonken is. Onder de byzondere opgaven, waaruit dit totaal zaamgetrokken is, komt Holland (waarschynlyk de zeven Vereenigde Provincien) voor, als vóór 1790 jaarlyks 15,000 vaten Bordeaux-wyn van ons trekkende, terwyl in 1839 Holland en de Ne-

derlanden zamen (misschien Holland en Belgie, daar laatstgemeld land op de lyst niet voorkomt), slechts 7621 vaten nemen. De commissie schreef dit aan ons tarief toe, hetwelk de buitenlandsche goederen weert, en in hetwelk, als ook in de binnenlandsche regten, zy derhalve voorslaat verandering te verzoeken.

Men is voornemens in Frankryk met 1 January 1843 de manschappen der ligting van 1837 naar hunne haardsteden terug te zenden. Dit besluit zou ten doel hebben, om alle infanterie regementen op 1800 man te verminderen. Het tegenwoordig effectief is 2120 man. Daarentegen wil men aanmerkelyk de municipale garde van Parys, zoo te voet als te paard, vermeerderen.

Het gouvernement schynt het voornemen te hebben, als eens de fortificatien rondom Parys klaar zyn, een korps van municipale garden te vormen, dat talryk genoeg zal zyn om de speciale dienst van het garnizoen van Parys waar te nemen. De linietroepen zouden alsdan geene andere kazernen hebben dan de forten, en de militaire etablissementen der gebastioneerde wallen der vestingwerken.

Er zal te Parys een collegie voor *civile ingenieurs* worden opgerigt, in navolging van dat te Londen.

Op de plaats, alwaar den 8 Mei de trein op den yzeren spoorweg naar Versailles in brand geraakte, heeft een advocaat van Parys, ter eere van zyne by dat ongeluk verbrande vrienden, eene kleine kapel doen bouwen.

Het verbussen van de gegravene bron van Grenelle gaat yverig voort; de waterleiding zal circa 30 ellen Ned. boven den grond uitkomen. Sedert ongeveer twee maanden is het water geheel klaar en schoon. De warmte van het water is steeds $27\frac{7}{10}$ graden van de Thermometer centigraden.

Er wordt te Toulon eene pomp gebouwd, die 3000 Ned. kannen water per minuut opwerkt. Deze pomp is bestemd voor de zoutwerken op de eilanden van Hyéres (langs de fransche kust in de Middellandsche zee gelegen). Er wordt eene dergelyke voor de stad Toulon gemaakt.

De hertog *de Luynes* laat in zyne zaal op het kasteel van Dampièrre een zilver standbeeld van *Lodewyk XIII.* plaatsen, hetwelk hem 40,000 fr. kost. Het voetstuk is ook van zilver en kost 15,000 fr.

Te Algiers heeft het fransche gouvernement eene kolonie, onder den naam van *Ain-Fouka* opgerigt, alwaar militairen, die hunnen tyd uitgediend hebben, zich aan den landbouw overgeven. Deze kolonie is digt by de zee gelegen en in eene zeer goede streek. Het land is boschryk, en er is water in overvloed. De landeryen zyn onder de arbeiders verdeeld, en de Gouverneur Generaal verzekert aan iedere familie of huisgezin een zeer goed ingerigt en van steenen gebouwd huis, benevens hof, enz. De meeste dezer kolonisten hebben reeds eenig vee, schapen en geiten; zy zyn aan eene discipline onderworpen. Een kapitein kommandeert dezelve, en een luitenant kolonel heeft het oppertoezigt. Alle jaren worden 10 der kolonisten naar Frankryk overgevoerd, om aldaar een jong meisje tot vrouw uit te zoeken. De meisjes, die besluiten, naar Algiers over te steken, bekomen van het gouvernement 500 francs als huwelyks-gift, om te dienen voor hunne inrigting. Onlangs zyn tien manschappen te Toulon, om eene vrouw te kiezen, aangekomen, en de stad heeft reeds de noodige fondsen gestemd voor de 10 meisjes, die aan deze uitnoodiging zullen voldoen. Alle jaren op denzelfden tyd zullen een dergelyk getal kolonisten overkomen om te trouwen. Het daartoe gekozene tydstip is des Konings naamfeest (1e. Mei). Al de zuidelyke Departementen van Frankryk zullen opofferingen aan deze nieuwe kolonie moeten doen. Onlangs hebben de 10 eerste huwelyken plaats gehad. In dit getal bevinden zich 9 Roomsch Katholyken en één Protestant. Binnen kort worden weder andere verwacht.

Parys. De berigten uit Bourges behelzen, dat don *Carlos* sedert eenigen tyd talryke brieven naar de gezanten van Pruissen en Oostenryk heeft geschreven, even als aan die beide hoven zelf, om zyne in vryheid stelling te bewerken. De invloed van lord *Cowley* vernietigt echter al de pogingen van die beide ambassadeurs.

— Een brief uit Londen zegt, dat de kosten tot den oorlog in China en Afghanistan 'sjaarlyks 300 millioen fr. kosten, en meent dus dat Engeland beter zou doen van die oorlogen af te zien.

— De inwoners van Neufchatel zyn zeer vereerd met het bezoek van den koning en de koningin van Pruissen. De fabriekanten zyn voornemens Z. M. den koning een chronometer en eene metalieke thermometer aan te bieden, en aan H M. de koningin een goud horologie, hetwelk geen 5 streep dikte zal bedragen. Een dergelyk uurwerk, onlangs op de tentoonstelling te Parys tegenwoordig, koste omstreeks 50,000 franks. Dit kwam uit eene fabriek van Versailles en was niet grooter dan een 25 cents stukje. Aan de stad Neufchatel zal het bezoek van den koning en de koningin van Pruissen eene som van 70,000 franken kosten.

Madrid. By het graven te Lura, in de straat *Bultides*, heeft men een zeer fraaije vloer van mozaïk gevonden; het was niet zeer diep onder den grond en waarschynlyk een overblyfsel van een' tempel toen dit land eene Romeinsche kolonie was.— Digt daarby heeft men ook stukken van kolommen, en het mes van offeraars en gebeenderen van dieren, die op de altaren geslacht werden, gevonden. Ook vond men een menschenhoofd van buitengewone grootte, uit hoofde van het lofwerk en de visschen, die hetzelve omgeven, gelooft men, dat zulks het hoofd van de Godheid *l'Océon* is. Daar op deze plaats veel gebouwen staan, zal men niet dan met groote kosten de onderzoekingen verder voort kunnen zetten.

In Spanje bevinden zich tegenwoordig 3775 stukken geschut, als: 681 stukken van 24 pond; 9 iets ligter; van 22 pond 2 stukken; van 16 pond 621; iets ligter 1; 12 ponders 228 zware en 398 ligtere.

Men heeft onlangs in Engeland, uit Chili, aangebragt een stuk steen, wegende 234 pond, bevattende 40 á 50 pCt. zilver. Hy is in bezit van de Heeren *Johnson & Cock* van Hatten-Garden. De waarde van dezen steen wordt geschat op 300 á 350 pond sterling.

Men meldt uit Limoges, dat men in een manuscript van de XIV. eeuw de oude manier tot het schilderen op email wedergevonden heeft. Deze ontdekking is men aan den heer *Maurice Ardent* verschuldigd. Het manuscript zal binnen kort aan de Koninklyke porceleinfabriek te Sèvres gezonden worden, en men hoopt daarin ook eenige ophelderingen omtrent het schilderen op glas, zoo als zulks oudtyds geschiedde, te vinden; men gelooft, dat deze manier veel overeenkomst met het schilderen op email had.

Onlangs heeft men te Bruneval, gemeente van Saint Jouin (Normandie), eene gouden medaille ter groote van een 3 fr. stuk en hebbende de zwaarte van eene guinée gevonden; deze medaille, die zeer gewigtig is voor de geschiedenis van Engeland, is ter gedachtenis van de landing van *Eduard* van York in Groot-Brittanje, tydens de oorlogen der witte en roode rozen, geslagen. Aan de eene zyde ziet men een schip op eene woelige zee, en eene roos op de steven voerende; in het midden bevindt zich een koning, met de kroon op het hoofd en den schepter in de hand; by hem staat een schild, waarop drie lelien en drie luipaarden. Rondom staat: *Eduard, Koning der Engelschen...., van York naar Brittanje gaande.* Op de andere zyde is eene zon, waar in het midden eene roos staat, en die aan iedere straal een kroon of eene lelie met bladwerk heeft, met dit inschrift aan het Evangelie ontleend: *HIC: AVT: Transiens per medium illorum ibat, Jezus Christus door hen (zyne vyanden) omgeven, vervolgde zynen weg.*

Volgens berekeningen van den aardrykskundige *Ralbi*, zou het jodendom op onzen aardbol 4,000,000 belyders tellen. De Barbarysche staten zouden hiervan alleen 150.000 bevatten. Algiers 20,000, (de stad Algiers alléén 5000.) Tunis 60,000 (de stad Tunis alléén 30,000.

Uit een statistiek, te Londen uitgekomen, blykt, dat zich in die stad bevinden, omstreeks 13,000 kleedermakers, 8,000 bakkers, 7,000 kruideniers, 6,000 schoenmakers, 5,000 slagers, 5,000 kooplieden in mode-artikelen, 5,000 boekhandelaren, 4,000 wynkoopers, 4,000 heelmeesters, 4,000 kooplieden de Nouveautés, 4,000 zaakwaarnemers, 4000 juweliers, goudsmeden, enz.

Een grondeigenaar in de omstreken van Avignon, wiens vensters sedert langen tyd tot huisvesting van een groot getal zwaluwen dienden, meende voor eenige dagen onder de vlerken van een zyner gevleugelde gasten een stukje papier te bemerken. Zulks was werkelyk het geval, en op hetzelve stond het volgende geschreven: "Ik bewoon het gebergte van de Libanon, myn naam is *François Barthelemy etit Jean*, geboortig uit Oiangues (depart. de l'Hérault). Het is dertig jaar geleden, dat ik myn land verlaten heb, om by het graf van mynen Zaligmaker te komen bidden. Ik hoop te sterven in de heilige streken, die ik gekozen heb. Indien dit blaadje in de handen van een Christen valt, dan verzoek ik hem een *Ave Maria* voor Pater *François* te bidden.

Corsica heeft ten allen tyden roovers en moordenaars opgeleverd. De beruchte bandiet *Santa Lucia* heeft den 15 Augustus jl. des avonds 6 ure, op de markt van Ajaccio docter *Boccaserra* vermoord. Op het geschreeuw van het volk komt een douanier, met zyn Karabyn gewapend, toegeschieten, en vervolgt hem. De bandiet keert zich om, en zegt: *Ik geef my gevangen!* De douanier nadert hem, doch vlugger dan deze, stoot de roover hem een dolk in het hart, grypt de karabyn en vlugt. Hy verliest zyn hoed. Den volgenden dag laat hy dien by den procureur des konings tegen den karabyn inruilen, met bedreiging denzelven anders zelf te zullen komen halen.

BESTE WYZE OM BOTER IN TE ZOUTEN.

Men neme twee deelen keukenzout, een deel suiker en een deel salpeter, menge dit wel dooreen, en knede op een Nederl. pond boter vier oude looden van dit mengsel ter dege door, en beware het tot gebruik.— Men kan zich niet voorstellen, welk een onderscheid er tusschen deze en de op de gewone wyze gezouten boter is. Men moet de op deze wyze behandelde boter echter drie of vier weken laten staan, voor men ze aanbreekt.

MENSEN ERNST, DE SNELLOOPER.

MENSEN ERNST, de wereldoorkruiser, behoort tot de zonderlingste verschynselen van onzen tyd, en zyn leven, waarin hy zoo veel ontmoet en ondervonden heeft, verdient te regt eenen beschryver (RINK namelyk) te vinden, van wiens werk thans reeds eene tweede uitgave het licht ziet.— De zoon van eenen fregatskapitein uit *Bergen* in *Noorwegen*, die zich ook gedurende *Koppenhagens* bombardement in Engelsche zeedienst bevond, moest ERNST, die van zyne vroegste jeugd tot de zeevaart bestemd geweest was en zich uit dien hoofde juist te dien tyde op de *Koppenhager* kweekschool bevond, reeds by het begin zyns levens de grievendste balsturigheden van het noodlot ondervinden. De voorvallen op zyne zeetogten, als scheepsjongen, matroos en stuurman, zouden, ook by het eenvoudige relaas daarvan, belangstelling gewekt hebben, want zy leiden ons op een, voor den bewoner van het vaste land, gedurende de jaren der onderdrukking en der zegepraal, byna geheel vreemd gebleven veld der geschiedenis van onzen tyd, op de zee namelyk, waar *Engeland*, *Amerika* en *Frankryk* zoo bloedig met elkander worstelden.— Toen MENSEN ERNST in het jaar 1818, na eenen driejarigen kruistogt, op het fregat *Caledonia*, door alle zeeën medegemaakt te hebben, en na drie Oostindische reizen, weder te *Londen* teruggekomen was en zich van zyne gewonnene prysgelden wat te goed deed, bood zich voor hem de gelegenheid aan, om van zyde, onder de zeelieden bekende en reeds vroeger wel eens op de proef gestelde bekwaamheid in het snel loopen, ten koste van eenige liefhebbers van weddingschappen, bewyzen te geven. Twee groote en langdurige wedloopen, de eene van *Londen* naar *Portsmouth*, (72 Engelsche mylen in 9 uren tyds) de andere van *Londen* naar *Liverpool* (150 mylen in 32 uren) legden den grond van zynen, sedert in geheel *Europa* verbreiden roem, en bragten den renlust, die in hem was, tot zulk eene hoogte, dat hy sedert met de snelheid des ruiters en met de rusteloosheid der zwaluw, op gebaande en ongebaande wegen, de wereld doortrekt. In het 39ste jaar (1837) kon ERNST zich beroemen, meer dan 50,000 mylen wegs, voor twee derde deelen ter zee en het andere deel te land, dat is te zeggen te voet, te hebben afgelegd. Zyne snelste reis mag wel de renloop geweest zyn, welken hy, tot beslissing eener weddingschap van 100,000 francs, tusschen verscheidene *Franschen* en *Engelschen*, van *Parys* naar *Moskou* ondernam. ERNST verliet het *Vendôme*-plein den 11 Juny 1831, tien minuten na 4 ure, en bereikte het groote portaal van het *Kreml* den 25 Juny, ten 10 ure des morgens, zoodat hy den afstand van 352 mylen in 13½ dagen, of dagelyks door elkander gerekend eenen weg van 25 à 26 mylen, afgelegd heeft. Nog merkwaardiger was misschien de wonderbare togt van *Nymphenburg* naar *Nauplia* in 1833, van den 6 Juny, ten 1 ure na den middag, tot den 1 July, ten 1 ure 48 minuten des morgens, om Koning OTTO groet en schrift van zyne vrienden uit het Beijersche vaderland over te brengen. Zulk eenen togt te lande, door de ongebaande gebergten van *Dalmatië* en de wildernissen van den *Montenera*, heeft, vóór ERNST, alleen de werelddoorstrever HERCULES ondernomen. Deze geweldig groote afstand werd in 24 dagen doorloopen. Later, in het jaar 1836, vertrok hy, met eenen last van de Oostindische Kompagnie, den 28 July uit *Konstantinopel*, en kwam den 27 Augustus, des morgens vroeg, te *Calcutta* aan, van waar hy den 1 September andermaal op reis ging, om, dwars door *Midden-Azië*, drie- ja viermaal sneller dan de karavanen, in eenen loop van dooreengerekend 19 mylen daags, *Konstantinopel* weder te bereiken. Ongelukkiglyk zyn de berigten juist van deze landreis, die met betrekking tot de binnenlanden van *Azië* zoo vele nieuwe inlichtingen scheen te beloven, uiterst mager uitgevallen, en het ware wel te wenschen, dat MENSEN ERNST, wanneer eenmaal de ouderdom hem eene kunst geleerd zal hebben, welke hy nog niet verstaat, die namelyk van te zitten, het hoekje van den haard eens aardbeschryvers vinden moge, om dezen aldaar, even als ULYSSES aan den Koning der *Phaeaciërs*, zyne zwerftogten te verhalen. De arme man, een ULYSSES te land, is ook daarin van den dolenden *Ithaker* onderscheiden, dat hy het vaderland vliedt, hetwelk de ander zocht. Doch wat zou hy ook nog in zyn noordland zoeken? Vader en moeder heeft de zee verzwolgen; het huis zyner kindschheid is woest en ledig. Hy is de ware PETER SCHLEMIHL, alsof zyn leven den dichter tot voorbeeld gediend had. Ook uit een ander oogpunt moet ERNST den psycholoog en phrenoloog een onvergelykelyk voorwerp van bestudering aanbieden. Dit rennen door de wereld herinnert aan het rustelooze voorwaarts ylen dier roofdieren, aan welke men zekere gedeelte der hersenstof ontnomen heeft, zoodat de eeuwige aandrift van beweging geen tegenwigt, als 't ware geen klemhaak, meer vindt. Een brief uit *Moskou* van den 12 April ll. meldt, dat MENSEN ERNST zich eertyds gereed maakte, om den 1 Mei een kuijertje naar *Jeruzalem* te beginnen, en de heilige stad in 30 dagen dacht te bereiken. Op de terugreis wil hy, uit nieuwsgierigheid, eenige landen van *Azië* bezoeken.

DE VIERSCHAAR DER WOLVEN.

Zekere abdy, in het hart van *Auvergne* gelegen, (dus verhaalt een geloofwaardig ooggetuige) werd gewoonlyk, zoodra er diepe sneeuw gevallen was, door wolven als 't ware belegerd. Eenen winter in het byzonder had het getal dier roofdieren zoozeer de overhand genomen, dat de proost des kloosters verscheidene jagers uit de nabuurschap smeekte, zich toch tot bevryding der landstreek van die plaag te willen vereenigen. Tien of twaalf moedige jagtliefhebbers begaven zich diensvolgens naar de abdy; maar de ongemeen diepe sneeuw veroorloofde geene wolfsjagt.— Des avonds van hunne aankomst verkondigde een vreeselyk gehuil het naderen der wolven; zy kwamen zelfs in grooter getal dan anders, omdat de reuk van een gestorven paard, hetwelk op het voorplein lag hen aanlokte. Door honger gedreven waagden zy zich tot aan de muren van het plein. Een ervaren jager ontwierp nu een welberaden plan, tot welks uitvoering men onverwyld overging. Hy beval de yzeren slagdeuren van het plein wagenwyd open te laten staan, maar aan elk derzelven een sterk touw te hechten, zoodanig ingerigt, dat zy op den eersten wenk toegetrokken konden worden. Aan al zyne makkers, met buksen en jagtroers wél gewapend, wees hy by daartoe gepaste vensters hunne posten aan. De kaarsen werden uitgedaan— de diepste stilte heerschte. Nadat ongeveer drie vierde uurs verloopen waren, verscheen een geweldig groote wolf aan de poort; met de uiterste omzigtigheid sloop hy nader, berook het op de plaats liggende paard, en ging toen, gedurig achteromziende, weder heen. Spoedig echter keerde hy terug, verzeld door nog tweeëntwintig andere wolven, die met gretige haast het plein binnenrenden. Oogenblikkelyk vielen allen op den hun zoo volkomen buit aan; doch ook nu sloegen eensklaps de deuren toe, en van alle kanten vielen snaphaanschoten. Vol schrik stuift de hoop uit elkander, wil vlugten, en zoekt overal vergeefs naar eenen uitgang. Dien niet vindende, vormen de verbitterde wolven terstond eenen kring, en spannen letterlyk eene soort van vierschaar; na een oogenblik van beraad, werpen allen zich te gelyk op den ouden wolf, die hen er gebragt had, en verscheurden dien ongelukkigen gids. Toen dit strafvonnis voltrokken was, lieten zy zich, zonder verdere poging tot vlugt of wederstand, tot den laatsten toe, doodschieten.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 13 January 1843.

ALZOO de persoon van *A. VAN ALTENA*, zich by rekwest aan den Hoog Ed. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den hem in eigendom aankomenden slaaf LUCAS EDUARD, ook EDUARD genaamd, oud 20 jaren, zoon van EUGENIA, zoo is het, dat de Hoog Ed. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen: zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING.

DE Prokureur des Konings noodigt al de slaven, die van onderhandsche vrybrieven voorzien zyn, en hen, die zoodanige akten bereids in zyne handen gesteld hebben, zich op den 27 dezer maand ten zynen kantore te vervoegen, ten einde hem in de gelegenheid te stellen, zoodanige inlichtingen te erlangen, als hy, ter behartiging hunner belangen, onvermydelyk behoeft.

Curaçao den 13 January 1843.
De bovengenoemde Ambtenaar,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

ZEGT HET VOORT!

KENNISGEVING.

DE ondergeteekende is voornemens naar de kolonie Suriname te vervoeren de volgende slaven, hem in eigendom toebehoorende, als:

Een neger jongen met name CORNELIS, zoon van MARIA POLONIA.

Een neger jongen MARTYN, zoon van DOMINGA.

Een neger jongen CORNELIS, zoon van HELENA.

Een neger meisje WILHELMINA BARTOLINA, dochter van MARTINA.

Een neger meisje MANUELA dochter van MARIA.

Een neger meisje OFELLIA, dochter van MERCELINA.

Een neger meisje TRYNTJE alias MARTINA, dochter van MARIAANTJE.

Een neger meisje DELPHINA, dochter van DOROTHEA.

Een mulatte meisje JULIETTE, dochter van CONSTANCIA.

Curaçao den 13 January 1843.
J. A. DE HASETH.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.